

Vključevanje učenke iz Ukrajine v slovensko šolsko okolje

Janja Žalik Jerebič, profesorica teologije in filozofije, OŠ Beltinci

Na šolo pride nov učenec, ki ne govori slovenskega jezika. Kaj pa sedaj? Na OŠ Beltinci smo se že večkrat srečali z učenci tujci, ki so običajno prihajali z območja bivše skupne države, kar je pomenilo, da komunikacija ni bila prevelika težava. V marcu smo sprejeli učenko, ki je pribežala z vojnega območja v Ukrajini. Največji izziv za učenko je predstavljalo dejstvo, da pri pouku ni ničesar razumela. Tako se je pričela dolgočasiti, počutila se je odrinjeno in nezaželeno. Prispevek opisuje način, kako smo učenki skušali povrniti samozavest, ji omogočiti prostor za druženje in pogovor ter ji koristno zapolniti čas pouka, pri katerem na začetku ni mogla sodelovati.

Uvod

Poleg prvošolčkov, ki septembra prvič zakorakajo skozi vrata naše šole, se na OŠ Beltinci vsako leto veselimo več novih učiteljev in učencev. Letošnje šolsko leto je še posebej pestro, saj so se nam med drugim pridružili novi učenci iz drugih krajev Slovenije, Ukrajine, Hrvaške in Hongkonga. Ko nekdo dobi goste, jim običajno ponudi stol, jih povabi, da prisedejo. To je znamenje dobrodošlice. Tudi na naši šoli želimo izkazati dobrodošlico vsem, ki so in še bodo vstopili na našo šolo. Kot zaposleni, učenci ali zgolj kot obiskovalci. Želimo, da čutijo, da so pri nas dobrodošli, da se lahko pri nas počutijo kot doma.

V mesecu marcu je iz Ukrajine prišla na našo šolo učenka Katja. Bila je prestrašena, nezaupljiva in plaha. Razumljivo, saj je pribežala z vojnega ob-

močja. Razmišljali smo, kako dekletke vključiti v naše okolje, kako ji zagotoviti varnost, ji preusmeriti pozornost od razmišljanja o vojni v njeni deželi in ji pokazati, da je pri nas dobrodošla. Pomislili smo, da bi bil zanjo zanimiv kakšen individualen projekt, kjer bi pokazala svojo kreativnost, čutila bi se koristno in dobila bi potrebno varnost. Tako smo prišli do ideje za projekt prenove starih, odsluženi-
nih, lesenih stolov.

Tri stole, ki bi najbrž kar kmalu končali v peči ali na smetišču, so nam prijazno odstopili dobri ljudje, s pomočjo učenke iz Ukrajine pa smo jim vdahnili novo življenje.

Preko tega projekta smo prepletli dve dejavnosti: recikliranje oziroma prenovo starih predmetov in asimilacijo učenke tujke. Prenova stolov torej ni

Pred obnovo

Izrezovanje prtičkov

bila namenjena zgolj recikliranju kot takemu, ampak smo skozi ta projekt želeli z učenko vzpostaviti stik, ji omogočiti okoliščine, v katerih bo našla prostor za pogovor in bo pridobila osebo, kateri bo lahko zaupala. Želeli smo, da bi ta projekt pripomogel k lažji vključitvi učenke v novo okolje.

Kako smo se lotili dela?

Stole smo najprej očistili in pobrusili, da smo odstranili staro barvo in lak. Ko smo imeli pred sabo »gole« stole, smo na spletu poiskali ideje, kako jih polepšati. Našli smo veliko zanimivih idej, a se za prvič nismo opogumili lotiti zahtevnejših procesov barvanja in okraševanja. Izbrali smo kombinirano tehniko, torej barvanje in servietno tehniko.

Najprej je učenka zmešala barve za vsak stol posebej. Izbrala je pastelne barve: roza, rumeno in zele-

no. Vsak stol smo prebarvali, pustili, da se je barva posušila, nato pa smo postopek še enkrat ponovili, saj prvi nanos barve ni v celoti prekril lesa.

Med sušenjem smo se lotili izrezovanja papirnatih prtičkov. Odločili smo se za cvetlične motive, metulje in pikapolonice. Odstranili smo bele plasti prtičkov, barvni motiv pa prilepili na stol z mešanico Mekol lepila in vode. Ko smo bili zadovoljni z okrasjem na stolih, smo jih v celoti premazali z lepilom, razredčenim z vodo. Na ta način smo stole še dodatno zaščitili in utrdili barvo.

Celotna obnova stolov, od brušenja, iskanja idej, do barvanja in končne podobe, je potekala dva tedna, vsak dan po dve ali tri šolske ure. Učenka je sodelovala pri obnovi stolov v času pouka, pri katerem zaradi jezikovnih ovir ni mogla sodelovati.

Več kot barvanje stolov

Verjamemo, da smo s tem projektom pridobili veliko več kot tri nove stole. Upamo, da smo učenki, ki je morala zapustiti svoj dom, prijatelje, svojce in priti v povsem drugačno okolje, drugačno kulturo, kjer govorimo jezik, ki ga ne razume, ponudili dodatno dejavnost, pri kateri se je počutila vključeno in sprejeto. Želeli smo ji zapolniti čas pouka, ki je potekal v slovenščini, ona pa zaradi nerazumevanja jezika ni mogla sodelovati in se je celo dolgočasila.

Z učenko smo pri prenovi stolov komunicirali v angleškem jeziku. S tem smo ji skušali omogočiti, da je slišana in razumljena, da je dobila prostor, kjer se lahko pogovori, da je našla osebo, ki ji lahko zaupa, na katero se lahko obrne v primeru vprašanj ali težav. Želeli smo tudi, da njene misli niso ves čas pri vojni, ampak da se na neki način zamoti oziroma odmisli skrbi.

Lepljenje izrezkov na stole

Po obnovi

Težave

Na začetku smo učenki razložili, h kakšnemu projektu jo vabimo, in prvi dan ni želela sodelovati. Kasneje je ponujeni izziv sprejela. Sčasoma je pričela ob delu uživati in vmes se je celo primerilo, da je ostala in ustvarjala še po zaključku pouka, ko bi že morala iti domov.

Prvotna ideja je bila, da bomo stole obnovili na šolskem dvorišču, a nam je zagodlo vreme. Zato smo morali poiskati primeren prostor v notranjosti. Naša šola je sicer kar velika, a so prostori večino časa zasedeni ali pa so kabineti premajhni in neprimerni za takšen projekt. K sreči smo nato našli učilnico podaljšanega bivanja, ki smo si jo občasno delili tudi z izvajalci DSP in interesnih dejavnosti. Z malo prilagajanja in dobre volje smo vse obveznosti uskladili. To, da so prenovo stolov opazili tudi drugi učitelji in učenci, je bilo zanimivo in hkrati poučno. Učence smo tako lahko seznanili z novinko in jih hkrati opozorili na to, kako pomembno je sprejeti druge osebe, biti strpen in potrpežljiv do vseh ljudi. Učenci so tako spoznali, da osebe, ki prihajajo od drugod, niso drugačne od njih, da so lahko njihovi prijatelji in da je primerno, da jih sprejememo medse in jim pomagamo.

Zaključek

S prenovo starih stolov smo naredili nekaj dobrega za okolje, saj smo obnovili in ponovno uporabili stare predmete. Aktivno smo k sodelovanju vključili novo učenko in ji s tem pokazali, da je k nam prinesla svež veter, stolom pa smo vdahnili novo življenje in jih znova vrnili v uporabo.

Če se boste kdaj mudili na OŠ Beltinci, se lahko na dveh obnovljenih stolih spočijete pri pisarnah, tretji stol pa se nahaja v kabinetu, kjer po-

teka učna pomoč, saj si posebni učenci zaslužijo poseben stol. In še več. Po zaključku projekta se je našlo še nekaj starih stolov, ki čakajo, da jih ob priliki obnovimo in tako storimo nekaj dobrega za okolje in šolo. Morda bo to znova priložnost za kakšnega posameznika, da se umakne k ustvarjanju in po drugi strani vključi v okolje naše ustanove.

Ugotavljamo, da je projekt obnove stolov učenki Katji dobro del, saj je sedaj bolj komunikativna, ne umika se, pogosto pa kar sama poišče dodatno dejavnost, če se pri pouku dolgočasi ali ne počuti dobro zaradi neznanega jezika. Še več, zanima jo že, ali imamo na zalogi še kakšen tako zanimiv projekt, saj si želi ustvarjati in se aktivno udeleževati.

Na stolih lahko posedijo obiskovalci in učenci naše šole.